Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-557
(mr. J. van der Groen, voorzitter en mr. A. Kanhai, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 2 augustus 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Woonfonds, gevestigd te Apeldoorn, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 8 juli 2020
Aard uitspraak/Uitkomst	: Klacht Niet-behandelbaar

Samenvatting

Boeterente. Consument stelt dat hij bij de vervroegde aflossing van de hypothecaire geldlening te veel vergoedingsrente (ook wel boeterente genoemd) aan de Bank heeft betaald. Gelet op de tussen partijen gemaakte afspraken met betrekking tot de vervroegde aflossing van de lening, is Consument van mening dat de vergoedingsrente bij de vervroegde aflossing enkel diende te worden berekend over 50 % van de lening en niet over de gehele hypotheeksom. De Commissie stelt vast dat zij de klacht niet kan behandelen omdat Consument eerder bij Kifid heeft geklaagd over de verschuldigdheid van de boeterente. De Commissie verklaart de klacht niet-behandelbaar.

1. De procedure

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van Consument; 2) het verweerschrift van de Bank; 3) de repliek van Consument.

1.2 De Commissie is van oordeel dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

2. Het geschil

2.1 Partijen verschillen van mening over de vraag of de tussen hen overeengekomen voorwaarde in de hypotheekakte zo dient te worden uitgelegd dat Consument bij vervroegde aflossing slechts een vergoeding verschuldigd was over de helft van de lening in plaats van over de gehele hypotheeksom. Volgens Consument zou een redelijke uitleg van die bepaling tot die conclusie moeten leiden. De Bank is het niet eens met de uitleg van Consument.

Wat is er gebeurd?

2.2 Consument had samen met zijn inmiddels ex-echtgenote bij de Bank een hypothecaire geldlening (hierna: de Lening) afgesloten. Op enig moment zijn Consument en zijn ex-echtgenote van elkaar gescheiden. De woning is volledig aangepast en geschikt voor bewoning door iemand die minder valide is.

Consument heeft te kampen met diverse gezondheidsklachten en wilde na de scheiding dan ook graag in de woning blijven wonen. Consument heeft de Bank verzocht om zijn voormalig echtgenote uit de hoofdelijke aansprakelijkheid te ontslaan. De Bank heeft het verzoek van Consument afgewezen, althans zij was niet bereid om het benodigde bedrag aan Consument te lenen.

2.3 Consument zag zich genoodzaakt de lening over te sluiten naar een andere Bank en heeft in dat kader de lening op 25 februari 2016 afgelost. Als gevolg van de vervroegde aflossing was Consument een vergoedingsrente van € 8.542,59 verschuldigd aan de Bank. Consument heeft dit bedrag aan de Bank betaald.

2.4 In de hypotheekakte is ten aanzien van vervroegde aflossing het volgende bepaald.

*"**OVERIGE BOETEVRIJE AFLOSSINGEN***
Géén vergoeding wegens extra aflossing is verschuldigd:
(…)
4. bij vrijwillige onderhandse verkoop, gevolgd door juridische eigendomsoverdracht en verhuizing. (…)"

2.5 Op 24 maart 2016 heeft Consument bij Kifid een klacht ingediend. De Geschillencommissie van het Kifid heeft op 9 augustus 2016 uitspraak gedaan. Uit de uitspraak kan worden opgemaakt dat de door de Bank in rekening gebrachte vergoedingsrente het onderwerp van het geschil was. Consument stelde zich toen op het standpunt dat de boete onredelijk was omdat hij noodgedwongen de lening moest oversluiten omdat de Bank niet bereid was om hem het benodigde bedrag te lenen.

De klacht en vordering

2.6 Consument vordert dat de Bank wordt veroordeeld tot betaling van € 4.271,30. Gelet op hetgeen in de hypotheekakte ten aanzien van de vervroegde aflossing(en) is bepaald, diende de vergoeding vanwege vervroegde aflossing alleen te worden berekend over het hypotheek-deel van Consument en niet over de gehele hypotheeksom. Zijn voormalige echtgenote heeft haar deel van de woning aan Consument verkocht en geleverd. Vervolgens is zij verhuisd. Consument is van mening dat aan de vereisten uit de bepaling in de hypotheekakte is voldaan. Dit betekent dat hij bij de aflossing van de lening een te hoog bedrag aan vergoedingsrente heeft betaald. Dit bedrag dient de Bank aan hem te restitueren.

Het verweer

De Bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van Consument. Voor zover relevant zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De Bank heeft als meest verstrekkende verweren aangevoerd dat de klacht reeds eerder door de Commissie is behandeld en dat Consument te laat heeft geklaagd. De klacht is daardoor niet-behandelbaar. De Bank verwijst naar artikel 2, respectievelijk artikel 5 van het 'Reglement Geschillencommissie financiële dienstverlening (Kifid) Bemiddeling en (bindend) advies', (hierna: 'het Reglement').

3.2 Voordat de Commissie toekomt aan de inhoudelijke behandeling van de klacht, dient zij te beoordelen of de (preliminaire) verweren van de Bank slagen. Eerst zal worden beoordeeld of het verweer van de Bank, dat de klacht eerder door de Commissie is behandeld, slaagt. Mocht dit argument niet opgaan, zal de Commissie toetsen of het tweede door de Bank aangevoerde niet-behandelbaarheidsverweer slaagt. Indien een van de twee niet-behandelbaarheidsgronden opgaat, zal de Commissie geen inhoudelijk oordeel geven over de klacht.

3.3 In artikel 2.1 aanhef en onder a) van het Reglement is bepaald dat de Commissie geen klachten behandelt die reeds door haar of een van haar voorgangers zijn behandeld:

> *Artikel 2 Welke klachten behandelt de Geschillencommissie niet?*
> 2.1 De Geschillencommissie behandelt een Klacht niet voor zover:
> a) de Klacht al in behandeling is bij, of eerder is behandeld door, de Geschillencommissie, de voormalige Ombudsman van Kifid of door een geschillencommissie bij een van de voorgangers van Kifid;

3.4 De Commissie is van oordeel dat de klacht van Consument niet voor inhoudelijke behandeling in aanmerking komt. Zij overweegt daartoe als volgt. Vaststaat dat Consument op 24 maart 2016 een klacht tegen de Bank heeft ingediend over de (verschuldigdheid van) de vergoeding vanwege vervroegde aflossing. De Commissie stelt vast dat de feiten en omstandigheden in de procedure uit 2016 en deze procedure aan elkaar gelijk zijn en dat de klacht op hetzelfde neerkomt. Het gaat immers om dezelfde Lening en, net als in 2016, wordt de vergoeding vanwege vervroegde aflossing ter discussie gesteld. Deze procedure is geëindigd met een uitspraak waarin de Commissie een definitief oordeel heeft gegeven over de verschuldigdheid van vergoedingsrente in het geval van Consument. Zij heeft de klacht van Consument in die uitspraak ongegrond verklaard.

3.5 Consument heeft desgevraagd laten weten dat hij van mening is dat de klacht wel behandelbaar is. Hij heeft daartoe gesteld dat de Bank destijds haar eigen voorwaarden niet hanteerde toen hij bij haar een klacht indiende. Volgens hem was hij op grond van de bepalingen in de hypotheekakte slechts de helft van de vergoeding verschuldigd.

De Commissie begrijpt het argument van Consument zo, dat hij van mening is dat de Bank geen beroep kan doen op een niet-behandelbaarheidsverweer omdat zij bij de aflossing haar eigen voorwaarden niet correct heeft toegepast.

3.6 Het door Consument aangevoerde argument kan hem niet baten. Uit artikel 2.2. van het Reglement volgt dat de Commissie de behandeling van de klacht (ambtshalve) dient te staken indien tijdens de behandeling daarvan blijkt dat zich een van de in artikel 2.1 van het Reglement genoemde gronden voordoet. Ten tweede had Consument het argument dat hij slechts de helft van de boete verschuldigd was, moeten inbrengen tijdens de procedure in 2016 (zie in dat verband ook CvB 2018-068).

Conclusie

3.7 Gelet op het vorenstaande is de Commissie van oordeel dat het verweer van de Bank dat de klacht van Consument niet-behandelbaar is, slaagt. Dat betekent dat de Commissie de behandeling van de klacht van Consument beëindigt en niet toekomt aan een (ander) niet-behandelbaarheidsverweer en/of inhoudelijk oordeel over de kwestie. Zij zal dan ook niet ingaan op de door Consument aangevoerde argumenten over de uitleg van de bepaling in de hypotheekakte en de eventuele schending van de zorgplicht door de Bank.

4. De beslissing

De Commissie verklaart de klacht niet behandelbaar.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.